

Benjamín Ernesto Hertzl Glaz נעצר והועלם ביום 26.1.77 בגיל 42.

תאריך לידה: 1935.

אזרחות ארגנטינית – מס' זהות LE 4.111.379

CONADEP תיק מס' [2198] 4037

שם האב: Abraham Glaz

שם האם: Elisa

אשתו: Esther Wejcman de Glaz, נעצרה והועלמה ביום 10.1.1977 בגיל 38.

תאריך לידה: 1939.

אזרחות ארגנטינית – מס' זהות 5.671.142

CONADEP תיק מס' [5424] 4454

עורכת דין.

השערות לגבי מקום הקבורה:

אין.

תיק מארכיון משרד החוץ (א"מ חצ 7119/35) – תקציר:

האחים טוענים שלא פנו לשגרירות ישראל. אולם בתיק יש תלונה על העלם של Benjamín

(38) Esther Wejcman de Glaz, Ernesto Glaz (42) שנעלמו בינואר 1977.

עדות שנמסרה על ידי Daniel Glaz ו-Bernardo Glaz בשימוע באמצעות "וידאו קונפרנס"

מבואנוס איירס ביום 18.12.2001.

מעיד על היעלמות אחיו Glaz, Benjamin Ernesto Hertzl, נעלם ביום 26 בינואר 1977

אביבי: אנו מודים לך שבאת.

ברנרדו: נתתי בדו"ח הכתוב שלי תאריך לא מדויק, אלא משוער.

אביבי: מה הסיבות שהנך חושב אשר גרמו להיעלמותו של אחיך? האם היו לך חברים נוספים שנעלמו?

ברנרדו: כן, היו עוד חברים.

אביבי: מה מקצועו של אחיך? מצבו המשפחתי, כל הפרטים שתוכל למסור.
ברנרדו: אחי היה בן 40, היה פקיד במסחר, נשוי. גם הוא וגם אישתו היו להם, כמו גם לי, אידיאולוגיות שמאלניות בקשר למצב במדינה. אחי היה אינטלקטואל, הוא פעל אך לא באופן אופרטיבי בארגון חמוש.

[בשלב זה האח השני בשם דניאל נכנס לחדר והתיישב ליד העד.]

בקשר להיעלמות אוכל להגיד מעט מאוד. זאת הייתה תקופה של דיכוי קשה. אני רק זוכר כי שבשלב כלשהו באתי לדירה בה אחי ואישתו גרו. מצאתי את הדירה הרוסה ומאז לא הייתה לי שום ידיעה על אחי.

אביבי: מתי נודע לך לראשונה כי אחיך נעלם?

ברנרדו: איני יכול לנקוב בתאריך מדויק. בין 77-78.

אביבי: על סמך מה קבעת את התאריך?

ברנרדו: בהתאם לתאריך החתונה שלי. התחתנתי ב-75 וזה קרה כ-3 שנים מאוחר יותר.

אביבי: האם אתה מכיר את חבריו של אחיך שנעלמו?

ברנרדו: לא, אך אני מכיר אנשים שנעלמו.

אביבי: האם השם של אחיך הוזכר באיזה שהיא עדות?

ברנרדו: אחי השני אומר שכן.

אביבי: האם שמו של אחיך הוזכר שלא על ידך באיזשהו מקום אחר?

[האח השני, דניאל מצטרף לעדות.]

דניאל: ברצוני להגיד כי אחי נעלם ב- 26/1/1976. (Sic).

אביבי: מאיפה אתה יודע תאריך מדויק?

דניאל: כי הגשתי הביאס קורפוס, נודע לי מפיו של אחי ברנרדו שאכן אחי נעלם. כדי להגיש הביאס קורפוס הייתי זקוק לת.ז. צבאית של אחי. את המספר אני קיבלתי במקום בו עבד. מאחר שאף עורך דין לא יכל להגיש את הביאס קורפוס, אני באופן אישי התייצבתי בבית המשפט כדי להגיש אותו.

אביבי: האם ממקום עבודתו של אחיך קיבלת את התאריך?

דניאל: בעבודה אמרו כי כמה ימים לפני כן הוא הפסיק להתייצב לעבודה.

אביבי: האם אנשים אחרים שנעלמו עבדו באותו מקום עבודה? או השתייכו לאותו ארגון פוליטי?

דניאל: במרכז אסיפות של _____ יש שם של עורכת דין בעניינים פליליים אשר נעלמה. שמה טרסה ישראל (Teresa Israel), שעד היום היא נעדרת.

אביבי: על כמה אנשים אתה יודע שנעלמו?

דניאל: קבוצה שהייתה יחד עם אחי היו כמה, אך אין לי את המספר המדויק.

אביבי: הנך זוכר שמות של חלק מן האנשים?

ברנרדו: בדרך כלל השמות לא היו ידועים, בגלל סיבות ביטחוניות. נאמר כי הם משתייכים לארגון טרור. באותה תקופה לא רק להיות טרוריסט, אלא גם להיות אדם חושב היווה סכנה.

קאופמן: בתחילת עדותך אמרת כי הפיגוע בשגרירות קשור להיעלמויות. האם אתה רומז לאנטישמיות?

ברנרדו: לדעתי העם פה הוא עם פשיסטי והצבא עוד יותר מכך. עד עצם היום הזה. אף אחד לא יכול להוכיח כי קיים קשר ישיר.

קאופמן: האם שמעת מאחיד על ביטויים של אנטישמיות? מחברים של אחיך? ביטויים לכך.

ברנרדו: שמעתי דברים, אך איני יכול להוכיח כלום. האנטי-יהודיות, מה שאתם מכנים אנטישמיות, קסנופוביה, ברור שזה קיים. אני חושב שתוכלו לחקור מעט מאוד אחרי 25 שנים, זו דעתי. למשל אלברטו סוגראי אמר דבר: איך אומרים שיש 30,000 נעלמים, כאשר אף אחד מהם לא מגיש תלונה.

אביבי: דווקא מהלא יהודים, שנשארו בחיים שמענו המון עדויות על אנטישמיות.

ברנרדו: זה רק תואם למה שאמרתי קודם. צריך לזכור כי יהודי הוגדר כאינטלקטואל ובזאת הוכלל בקבוצה מסוימת.

עירית: במה עסק אחיך? מה היה מקצועו?

ברנרדו: הוא עבד בבית חרושת לחולצות. גזר חולצות.

עירית: קודם אמרת "היינו שמאלנים". האם גם אתה השתייכת לארגון שמאלני כלשהו ואם כן מדוע אתה לא נרדפת על כך?

ברנרדו: אני לא יכול להגיד כי אחי שייך לארגון. דבר שני: אם אני לא נפלתי, זה מקרי לגמרי. עליכם לקחת בחשבון כי באותו זמן להופיע באיזה פנקס טלפונים של מישהו שנעצר היה מספיק כדי להיעצר.

עירית: אנו שמענו מפי כמה עדים, לא הרבה כי ניסו להיעזר בקרדינלים שהיה להם מידע מסוים על היעלמותם של אנשים. שמענו כי לקרדינלים היו רשימות של אנשים אשר נעלמו. ידוע לך משהו על כך?

ברנרדו: שמעתי את זה, אבל אנשי הכנסייה שיתפו פעולה עם אנשי הצבא, בדיוק כמו בזמן מלחמת העולם השנייה. ואם היה איש כנסייה שבאמת רצה לעזור לנעלמים זה היה יוצא מן הכלל.

זדוף: בעדות שלכם מוזכרת אישה, בת זוג של האח הנעלם. אסתר. האם ניתן לקבל פרטים עליה?

ברנרדו: איני זוכר את שמה המלא, על כן לא רשמתי אותו. אין לי כל קשר עם הוריה. היא נעלמה עוד לפני אחי. לא היו להם ילדים.

זדוף: כאשר חטפו את האח, מה עשיתם? ברחתם? הסתתרתם?
ברנרדו: לא, במדינה שלנו לא היינו מודעים במאה אחוז למה שהולך.

אביבי: האם פניתם לשגרירות ישראל בשלב כלשהו וביקשתם עזרה?
ברנרדו: לא.

דניאל: ידוע לי בדיוק תאריך החטיפה כי האח עזב את ביתו ועבר לגור בפנסיון. ובעל הפנסיון סיפר לי בדיוק על הבוקר שבאו לחטוף אותו. בגלל זה ידוע לי התאריך המדויק. הוא עבר לגור בפנסיון לאחר שחטפו את אישתו. לאחר שהרסו את הבית, הוא לקח קצת בגדים, עבר לפנסיון אבל חזר לעבודה. לא באו לקחת אותו מעבודתו, אלא בפנסיון, ברח' Santiago del Estero בבואנוס איירס. בעל הפנסיון רצה להחזיר לי את הבגדים של אחי, אך לא לקחתי. הוא סיפר לי כי הוציאו אחי בבעיטות.

ברנרדו: אנו רוצים לציין כי דיקטטורה זו אינה היחידה שסבלנו, אך היא הייתה בעלת תכונות מאוד מיוחדות. הם התארגנו כדי להעלים את כל האנשים החושבים של המדינה. הייתי באותה תקופה יותר קרוב ל-Benjamín, כי היינו יותר צעירים.

זדוף: האם מסרתם דגימות דם ל- די.אן.איי ואם לא, האם תהיו מוכנים לעשות זאת?
ברנרדו: השאלה היא בשביל מה? אנחנו מוכנים, אך למה?

זדוף: אולי יש סיכוי לזהות גופה ולהביאה לקבורה מסודרת.
ברנרדו: אנו מוכנים.

קאופמן: האם אישתו הייתה גם יהודיה?

ברנרדו: כן. אני רוצה לשאול משהו. מדוע חיכיתם 25 שנים כדי להתחיל בתהליך הזה? ומדוע לכאורה, איני רוצה להאשים, למה לא הייתה לכם אותה הגישה של השוודים או מדינות אירופה אחרות שמיד התחילו להגיש תלונות.

אביבי: אני רוצה לספר לכם כי בין 76-81 אני עבדתי בשגרירות. הצלחנו להוציא אנשים רבים מבית הסוהר, אך לא הצלחנו לקבל כל מידע על מי שנעלם. בגלל הפעילות באותה תקופה, כאשר נכנסתי לתפקידי הנוכחי, בביקור שהיה לי בארגנטינה פנו אליי המשפחות באותה השאלה. ואגיד לכם את מה שאמרתי באותו הרגע: אני לא יודע מדוע מאז שחזרה הדמוקרטיה לא נעשה שום דבר, אך אני אישית מוכן להתנדב. במקביל באותו זמן בדיוק, פנו לד"ר זדוף זדוף ולעיריית קהאן ממשרד המשפטים וכל האנשים שאתם רואים פה ראו את זה כמטרה מספיק קדושה כדי להצטרף עליה. אז מבלי לנסות ולתרץ את השנים שקדמו, אנו מאוד משתדלים היום.
ברנרדו: עוד שאלה ולא אבקש עליה תשובה. כמה זמן חושבים אתם יעבור עד שכאן יקרה משהו כמו שמהו שכבר קרה ב- 1976?

זדוף: לגבי הנושא שהזכרת את שוודיה: שגרירות ישראל מאז 1976, למעשה מאז 1975 ועד לסוף הרודנות השגרירות הוציאה עשרות אנשים מבתי כלא ומאות אנשים הוברחו מארגנטינה לישראל על ידי הסוכנות. המדובר היה באנשים שלא היו אזרחים ישראלים עם כל הבעיות שהיו בקשר לזה עם שלטונות ארגנטינה. ממשלת שוודיה - אין מחקרים על מה שעשו כל מדינות העולם אבל לפי הערכות ישראל הוציאה מארגנטינה יותר אנשים מכל המדינות ביחד. מה שכן, ישראל באותה תקופה האמינה שעדיף להוציא אנשים ולא להצהיר הצהרות.
ברנרדו: בקשר להערתו של ד"ר זדוף רוצה להגיד כי כל בן אדם שיש לו שכל ישר יכול לחשוב או לנחש מה עלול לקרות.

אביבי: אנו רוצים להודות לך על כך שבאת לתת ממך עדות. יש להסביר לו את נושא הצלבת העדות. ובכל מקרה בדו"ח שלנו יופיע סיפורך.